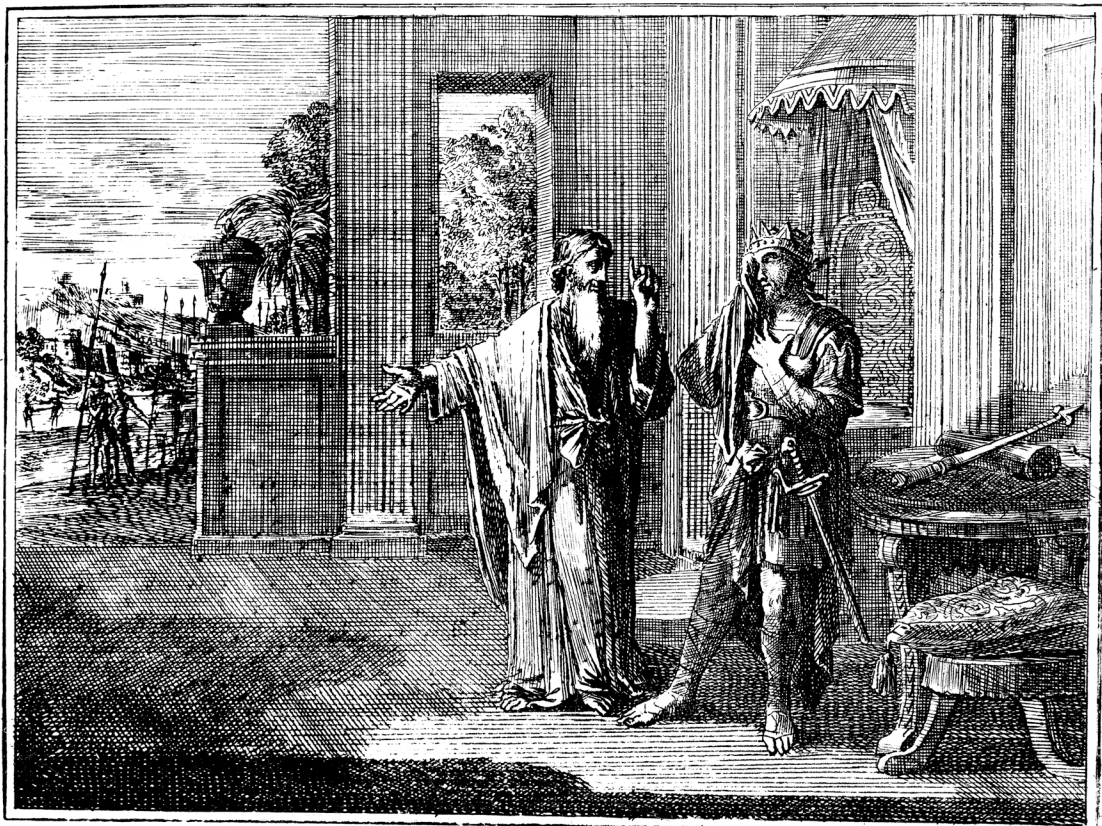

172

DE HEERE zond Nathan tot David : Als die tot hem inquam , zeide hy tot hem ; Daar waaren twee mannen in eener stad , d'een ryk en d'ander arm. De ryke hadde zeer veel schaapen en runderen. Maar de arme hadde gants niet , dan een eenig klein ooi-lam , dat hy gekocht hadde , en hadde het gevoed , dat het groot geworden was by hem , en by zyne kinderen te gelyk : het at van zyne beete , en dronk van zynen beker , en sliep in zynen schoot , en het was hem als eene dochter. Doe nu den ryken man een wandelaar overquam , verschoonde hy te nemen van zyne schaapen , en van zyne runderen , om voor den reizenden man , die tot hem gekomen was , [wat] te bereiden : en hy nam des armen mans ooi-lam , en bereidde dat voor den man , die tot hem gekomen was. Doe ontfak Davids toorn zeer tegen dien man : en hy zeide tot Nathan : [Zo waarachtig als] de H E E R E leeft , de man , die dat gedaan heeft , is een kind des doods. En dat ooi-lam zal hy viervoudig weder geeven , daarom dat hy deze zaake gedaan , en om dat hy niet verschoond en heeft. Doe zeide Nathan tot David ; Gy zyt die man : Zo zeid de H E E R E , de God Israëls ; Ik heb u ten Koning gezalfd over Israël , en ik heb u uit Sauls hand gered. En ik heb u uwes heeren huis gegeven , daar toe uwes heeren wyven in uwen schoot , ja ik heb u het huis Israëls en Juda gegeven : en indien het weinig is , ik zoude u alzulks en alzulks daar toe doen.